

Bijdrage ter gelegenheid van het afscheid van Monique van Leeuwen

Monique was een verenigingsdier in hart en nieren. Hoe kan het ook anders als je geboren bent in een nest van The Flying Shuttle '57. Hoe moet je iemand als Monique nou herinneren, of beter hoe zou je haar niet kunnen herinneren. Ik zou daar geen antwoord op weten. Want Monique was iemand waar je niet omheen kon. Als er binnen de vereniging iets te doen was, was zij erbij. Op z'n Bergs gezegd: Anders gaat het feest niet door.

Op het nieuwjaarstoernooi gaf ze altijd acte de presence. Op het tweejaarlijks Palm festival blies ze van de hoogste toren. Op de clubkampioenschappen ontbrak ze nooit. Een anekdote hierover stond in ons laatste clubblad. Ze schreef in een stukje van de clubkampioenschappen met uitlatingen en berichtjes:

"Kijken of ik wat leuks op papier kan krijgen. Voel me een beetje gammel. Voor het eerst sinds jaren dat ik moet spelen, heb ik weer eens ouderwets de beest uitgehangen in de stad. Dus vanochtend, na ongeveer vier uurtjes slaap moest ik samen met mijn lieve badmintonvriendinnetje aantreden tegen de "takjes". Het is natuurlijk niet de bedoeling dat ze hier, nog in hun proefperiode, met alle prijzen terug naar Roosendaal gaan! Dus besloten we ervoor te gaan en het ging super! Om 17.00 de finale, ben benieuwd... het is trouwens weer ouderwets gezellig met gigantische leuke partijen. Vooral geniet ik van onze toekomstige "sterspelers"! Doe!!!!!"

Op het Cooling Down speelde ze zelf mee, maar nam ook het secretariaat voor haar rekening. Tijdens het toernooi is het ook wel gezellig om nog even bij elkaar na te babbelen. Hoe kun je dat beter doen dan met een maaltijd... En wie nam hiervoor ooit het initiatief. U weet het al: Monique. Dat het organiseren hiervan niet altijd even vlekkeloos verliep, werd voor lief genomen.

- Op het jeugdweekend deed ze mee aan de uitputtingsslag.
- Op de vrijwilligersdag was ze prominent aanwezig.
- Als Sinterklaas bij de jeugd kwam at ze ook graag mee van de pepernoten.
- Daarnaast trainde zij de jongste wedstrijd jeugd.
- Zij verzorgde eveneens de deeldiploma trainingen.

- Tussendoor speelde ze ook nog competitie.
- Ze speelde vrij op de woensdagavond en trainde op de vrijdagavond
- Zij verzorgde de jeugd breedtetraining in Wouw en Bergen op Zoom. Haar liefde voor het trainerschap lag vooral bij het trainen van onze jeugdspelers.
- Ze kon enorm genieten van haar oogappeltjes, de jongste spelertjes. Dat ze deze groep een warm hart toe droeg mag blijken uit het feit dat ze in september van dit jaar badminton wilde gaan opstarten.

Als speelster was ze fanatiek, ze wilde altijd winnen. In een dubbel met haar kon je wel eens een bemoedigend tikje op je achterste krijgen. Haar fanatisme was ook wel eens te horen in de zaal: "YEH" hoorde je dan, ze had net een zware rally in haar voordeel beslist. Kortom, als er in de komende jaren iets binnen de vereniging te doen valt, zul je vaak horen: IK MIS MONIQUE.

We zullen haar blijven herinneren als onze "Flying Shuttle"-vrouw bij uitstek. Monique BEDANKT: we konden altijd op je rekenen!